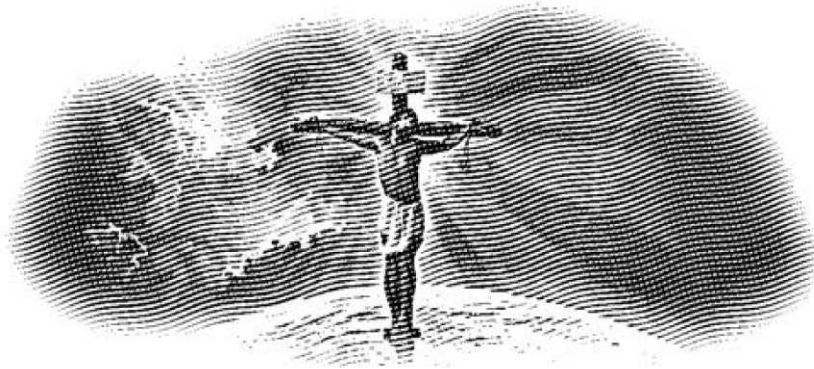


# Sự Sáng Tạo Và Phúc Âm



**Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này:** *Sáng thế Ký 3:21; Thi thiên 104:29, 30; Giăng 1:4; Rô-ma 5:6-11; Ga-la-ti 3:13; Ma-thi-ơ 27:46.*

**Câu Gốc:** “Như trong A-đam mọi người đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đấng Christ mọi người đều sẽ sống lại” (1 Cô-rinh-tô 15:22).

Theo Kinh Thánh, A-đam và Ê-va được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Họ thật hoàn hảo. Nhưng họ có quyền tự do lựa chọn. Sự tự do lựa chọn thì cần thiết cho họ để có thể yêu. Nhưng khi A-đam và Ê-va chống nghịch lại Đức Chúa Trời, họ ở dưới quyền lực của Sa-tan (xin đọc Hê-bơ-rơ 2:14). Sự sa ngã của họ đem cả thế gian dưới quyền lực của kẻ thù. Nhưng Đức Chúa Giê-su đến để “hủy phá công việc của ma quỷ” (1 Giăng 3:8) và giải phóng chúng ta khỏi quyền lực của nó. Đức Chúa Giê-su làm điều này bởi sự chết thế cho chúng ta và ban cho chúng ta sự sống. Trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su trở nên “tội lỗi vì chúng ta” (2 Cô-rinh-tô 5:21). Ngài kinh nghiệm sự phân rẽ khỏi Cha Ngài do tội lỗi gây ra. Bởi sự chết của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã nối lại mối tương giao giữa Đức Chúa Trời và dân sự đã bị cắt đứt bởi tội của A-đam và Ê-va.

Tất cả những điều này thì liên kết mật thiết với chuyện tích Sáng tạo. Sự Sáng tạo lại hiện ra trong bức tranh vì quyền lực của Đức Chúa Trời Đấng Tạo Hóa được dùng để tạo nên lòng mới trong con cái Ngài (2 Cô-rinh-tô 5:17). Lòng mới này thì cũng tái tạo hình ảnh Đức Chúa Trời trong chúng ta và nối lại mối tương giao của chúng ta với Ngài.

## Ân Điển Ở Trong Vườn

Như chúng ta biết, A-đam và Ê-va là những người hoàn hảo được tạo nên theo “hình ảnh Đức Chúa Trời.” Nhưng họ đã sa vào tội lỗi, và đem lại sự chết. Đức Chúa Trời đã cảnh cáo họ đừng phạm tội. Và họ đã hiểu điều họ được dạy bảo. Ê-va cũng nói với con rắn điều Đức Chúa Trời đã phán cùng A-đam và nàng. Nhưng cả hai vẫn phạm tội.

Có nhiều lúc, chúng ta cũng giống như Ê-va. Đó là vì đôi khi chúng ta cũng bị lừa gạt để phạm tội. Nhưng, có những lúc khác, cũng giống như A-đam, chúng ta cố ý phạm. Dù bằng cách nào, chúng ta là tội nhân, có tội vì phạm luật pháp Đức Chúa Trời.

**Hãy đọc** Sáng thế Ký 3:9-15. Đức Chúa Trời phán gì về tội của A-đam và Ê-va?

---

Đức Chúa Trời có một phiên tòa, một cuộc điều tra phán xét. Mục đích của phiên tòa này không phải để Đức Chúa Trời biết về sự kiện. Ngài đã biết rồi. Mục đích là cho A-đam và Ê-va một cơ hội để chấp nhận trách nhiệm về hành động của họ. Đây là bước đầu tiên của sự ăn năn và phục hồi cho họ. Đức Chúa Trời hỏi A-đam và Ê-va việc gì đã xảy ra. Và họ thú tội. Họ có tội, và tội của họ đã dẫn đến những hậu quả nhanh chóng. Nhưng lời hứa đầu tiên của Phúc Âm được ban cho họ (đọc bài học 6) trong vườn Ê-đen.

**Hãy đọc** Sáng thế Ký 3:21. Có thêm hành động nào của ân điển được thấy ở đây?

---

Sự chết đến một cách không ngờ. Thay vì A-đam và Ê-va phải chết liền, một hay nhiều thú vật phải chết. Hãy tưởng tượng A-đam cảm thấy thế nào khi thú vật phải hy sinh chết thay cho ông. Đây là lần đầu tiên A-đam thấy sự chết. Và điều này đã đem lại cho ông sự đau đớn lớn về tinh thần. Sau đó con vật bị lột da, và da nó được dùng để làm một cái áo dài. Da đó được đặt trên mình A-đam để che phủ sự xấu hổ của ông. Mỗi lần A-đam nhìn vào chiếc áo, hay cảm thấy da đó, chắc chắn ông nhớ lại điều mình đã làm và những gì ông đã mất. Quan trọng hơn là điều đó nhắc ông về ân điển của Đức Chúa Trời.

**Chắc chắn tất cả chúng ta nên cảm tạ về ân điển của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Và có cách nào tốt để bày tỏ lòng biết ơn cùng Đức Chúa Trời hơn là bày tỏ ân điển đối với những người khác! Bạn có thể bày tỏ ân điển đó với ai ngay bây giờ?**

---

## Tội Và Sự Chết

Trong Sáng thế Ký 3:19, A-đam được dạy rằng, khi chết, ông sẽ trở về bụi đất là vật liệu được dùng để tạo nên ông. Điều đó sẽ xảy ra cho chúng ta. Hãy lưu ý – chúng ta không trở về thành con khỉ, vì chúng ta không đến từ con khỉ. Chúng ta được tạo nên từ bụi đất. Vậy, khi chết, chúng ta trở về bụi đất.

**Xin đọc** Sáng thế Ký 2:7; Thi thiên 104:29, 30; Giăng 1:4; và Công vụ 17:24, 25. Tại sao những câu này quan trọng đối với chúng ta? Lẽ thật này ảnh hưởng cách chúng ta sống thế nào?

---

Sự sống là một kinh nghiệm tuyệt vời. Tất cả chúng ta đều quen thuộc với sự sống. Nhưng vẫn có điều gì bí ẩn về sự sống. Chúng ta có thể mổ một vật sống. Nhưng vào lúc cuối, chúng ta không thấy gì ở đó ngoại trừ các loại nguyên tử và phân tử khác nhau. Chúng ta có thể thu thập các phân tử trong một cái lọ, rồi hoặc là hâm nóng cái lọ, hay cho một luồng điện chạy qua, hoặc thử một số thí nghiệm. Nhưng chúng ta không lấy lại được sự sống. Không có một “gói” gọi là “sự sống” ở trong một thân thể sống hay trong một tế bào sống. Sự sống là một tài sản thuộc về toàn bộ hệ thống sống. Đây là một điều chúng ta không thể phân rẽ khỏi các tế bào.

Nhưng chúng ta biết nhiều về làm thế nào để gây ra sự chết. Chúng ta đã phát minh ra nhiều cách để giết các vật sống. Một số các phương pháp này bày tỏ sự bạo động kinh khủng và độc ác của tấm lòng tội lỗi của chúng ta. Nhưng tạo nên sự sống thì cao quá khả năng của chúng ta. Chỉ có Đức Chúa Trời có khả năng để tạo nên các vật sống. Các khoa học gia đã cố gắng để tạo nên sự sống. Họ nghĩ rằng nếu họ có thể làm điều này, họ có lý do để nói tại sao họ không tin nơi Đức Chúa Trời. Cho tới nay, tất cả các kế hoạch của họ đều thất bại.

**Hãy đọc** Ê-sai 59:2. Tội ảnh hưởng mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời thế nào?

---

Sự sống chỉ đến từ Đức Chúa Trời. Vì thế, phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời sẽ cắt đứt chúng ta khỏi Đấng ban sự sống. Kết quả chắc chắn của sự phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời là sự chết. Ngay cả khi một người sống tới 969 năm, như Mê-tu-sê-la, câu chuyện vẫn kết thúc với “rồi ông qua đời.” Tội lỗi đã gây ra sự phân rẽ khỏi sự sống. Và kết quả là sự chết.

## “Khi Chúng Ta Còn Là Người Có Tội...”

Vì tình yêu thương chân thật, vô vị kỷ của Đức Chúa Trời, sự giải đáp của Ngài cho tội của nhân loại là cứu họ khỏi tội. Điều này có thể tìm thấy trong cả Kinh Thánh. Đức Chúa Trời có quyền bỏ mặc A-đam và Ê-va cho quyền lực của Sa-tan sau khi họ lựa chọn để phạm tội. Nhưng Đức Chúa Trời biết A-đam và Ê-va không hiểu đầy đủ ý nghĩa việc họ đã làm. Và Ngài quyết định ban cho họ một cơ hội nữa để hiểu biết hơn và có thể lựa chọn một lần nữa.

**Hãy đọc** Rô-ma 5:6-11. Những câu này giúp chúng ta thế nào để hiểu về ân điển của Đức Chúa Trời?

---

Khi một người phạm lỗi với chúng ta, chúng ta muốn người đó xin lỗi trước khi chúng ta sẵn sàng tha cho họ. Lẽ dĩ nhiên, nhận được một lời xin lỗi là điều tốt. Đó là vì sự chữa lành hoàn toàn thường xảy ra khi một người chấp nhận trách nhiệm về sự sai lầm và xin lỗi. Nhưng Đức Chúa Trời không đợi chúng ta xin tha thứ. Ngài đã đi bước đầu tiên. Trong khi chúng ta vẫn còn là tội nhân, Ngài hy sinh chính mình Ngài để chết cho chúng ta. Đây là một thí dụ tuyệt vời về tình yêu của Ngài.

Hành vi của chúng ta thế nào so sánh với hành vi của Đức Chúa Trời? Chúng ta thường cảm thấy bị xúc phạm và tức giận và cố để trả thù? Chúng ta nên luôn luôn biết ơn là Đức Chúa Trời không đối xử với chúng ta như vậy.

Sự đối xử của Đức Chúa Trời với tội nhân cho thấy ý nghĩa thật của tình yêu thương. Điều này không chỉ lệ thuộc vào cảm xúc nhưng vào một số nguyên tắc. Thí dụ, người vi phạm và người cảm thấy bị tổn thương nên gặp lại nhau và nên có sự giải hòa giữa họ. Sự đối xử của Đức Chúa Trời với A-đam và Ê-va là một thí dụ hay về việc Ngài cảm thấy thế nào về tội lỗi chúng ta.

**“Thập tự giá kêu gọi sự buồn thảm sâu xa nhất. Trên đề tài này, bạn sẽ được tha thứ nếu bạn bày tỏ mình thành thật buồn rầu. Đáng Christ thật vĩ đại và thật vô tội, nhưng tại sao Ngài phải chịu sự chết đau khổ vì chấp nhận tất cả tội lỗi của cả thế gian? Chúng ta không thể tưởng tượng hoàn toàn sự thống khổ lớn lao của Ngài. Chúng ta không thể hiểu được chiều dài, chiều rộng, chiều cao, hay chiều sâu tình yêu tuyệt vời của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 2, tr. 213. Có lẽ chúng ta không thể hiểu được tình yêu này, nhưng tại sao rất quan trọng là chúng ta cố gắng để hiểu?**

## Đấng Thay Thế Chấp Nhận Tội Lỗi Chúng Ta

**Hãy** suy nghĩ kỹ là Ga-la-ti 3:13 có ý nghĩa gì đối với chúng ta. Trong khi làm vậy, xin nhớ rằng Đấng Christ là Đức Chúa Trời. Điều này nói gì với chúng ta về Đức Chúa Trời sẵn lòng làm gì để cứu chúng ta? Hơn thế nữa, điều này dạy chúng ta gì về việc thật đáng buồn cho những ai không chấp nhận chương trình cứu rỗi của Đấng Christ cho đời sống mình?

---

Để chấp nhận tội chúng ta trên Ngài và chết vì bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su đã làm trọn lời hứa trong Vườn Ê-đen. Đây là lời hứa về Dòng dõi người nữ sẽ đạp dập đầu con rắn. Sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su có thể làm cho sự hòa thuận giữa Đức Chúa Trời và nhân loại được phục hồi. Điều này sẽ dẫn đến việc tội ác cuối cùng sẽ bị hủy diệt khỏi vũ trụ (Hê-bơ-rơ 2:14; Khải huyền 20:14).

**Xin** nhớ Ga-la-ti 3:13 khi đọc Ma-thi-ơ 27:46. Những lời của Đức Chúa Giê-su cho thấy Ngài phải trải qua điều gì trên thập tự giá?

---

Trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su chấp nhận sự rửa sả của tội lỗi vì chúng ta. Đây là sự thay đổi vị trí của Ngài với Đức Chúa Cha. Con chiên hy sinh bị đem trở lại bàn thờ và chết để thay thế cho cái chết của tội nhân. Cũng một cách đó, khi Đấng Christ ở thập tự giá, địa vị của Ngài trước Đức Chúa Cha thay đổi. Bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Cha, Đức Chúa Giê-su cảm thấy sự rửa sả do tội lỗi chúng ta đã gây ra. Nói cách khác, Đức Chúa Giê-su, Đấng luôn luôn là Một với Đức Chúa Cha, kinh nghiệm sự phân rẽ khỏi Đức Chúa Cha. Ellen G. White gọi đó là “sự phân rẽ khỏi quyền lực của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Manuscript 93*, 1899. Thật khó để hiểu hoàn toàn điều gì đã xảy ra. Nhưng chúng ta biết đủ để ý thức rằng đó là giá rất lớn phải trả để cứu chúng ta.

## Người Dựng Nên Mới

Tin mừng vĩ đại của Phúc Âm đặt trọng tâm vào sự chết của Đức Chúa Giê-su là Đấng thay thế chúng ta. Đức Chúa Giê-su gánh tội lỗi chúng ta trên thân thể Ngài. Ngài chấp nhận hình phạt đáng lẽ là của chúng ta. Như chúng ta cũng đã thấy, tất cả tư tưởng về Đấng Christ là Đấng thay thế chúng ta cũng liên quan tới chuyện tích Sáng tạo. Đấng Christ đến để hủy diệt sự chết, đó là kẻ thù trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Nếu sự tiến hóa là cách Đức Chúa Trời lựa chọn để tạo nên loài người, thì có nghĩa là sự chết là một phần chương trình của Đức Chúa Trời cho nhân loại. Điều đó có nghĩa là sự chết sẽ có một vai trò quan trọng trong cách Đức Chúa Trời tạo nên chúng ta. Vì thế, không có gì ngạc nhiên khi Cơ Đốc nhân không chấp nhận sự tiến hóa là đường lối tốt để hiểu về sự Sáng tạo.

Chuyện tích Sáng tạo trong Sáng thế Ký rất quan trọng để giúp chúng ta hiểu sự chết của Đấng Christ cho chúng ta. Nhưng chuyện này cũng giúp chúng ta hiểu được một phần khác của chương trình cứu rỗi. Phần thứ hai này là việc Đức Chúa Trời tạo nên trong chúng ta khi chúng ta dặt phần vào sự thánh của Ngài bây giờ.

**Xin đọc** Thi thiên 51:10; Ê-xê-chi-ên 36:26, 27; Cô-lô-se 3:10; và 2 Cô-rinh-tô 5:17. Có những lời hứa nào được ban cho chúng ta ở đây liên quan đến việc chúng ta hiểu Đức Chúa Trời như Đấng Tạo Hóa trong Sáng thế Ký 1 và 2?

---

Một lòng mới là sự sáng tạo chỉ có Đức Chúa Trời làm được. Chúng ta không thể làm điều này cho mình. Chúng ta phải lệ thuộc vào cùng một Đấng Tạo Hóa đã tạo nên thế gian và tạo nên ông bà thủy tổ của chúng ta. Trong Thi thiên 51:10, Đa-vít nhận ra nhu cầu này và cầu xin Đức Chúa Trời giải quyết nan đề bằng hành động tạo nên.

Đúng ra, người ở “trong Đấng Christ” là một người dựng nên mới. Cách suy nghĩ cũ phải bị loại bỏ và thay thế bằng trí óc được tạo nên mới. Trí óc mới của chúng ta được tạo nên để làm việc thiện. Đây là ý muốn của Đức Chúa Trời. Sự tạo dựng này là một hành động Đức Chúa Trời làm qua quyền lực của Đức Thánh Linh. Quyền lực sáng tạo của Đức Chúa Trời, như đã thấy trong việc Sáng thế, cho chúng ta đức tin nơi quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời để thay đổi đời sống chúng ta và giúp chúng ta nối lại mối tương giao với Ngài.

**Bạn có kinh nghiệm thế nào làm một người mới trong Đấng Christ? Điều này có ý nghĩa gì đối với bạn? Điều gì thay đổi trong đời sống của một người đã có kinh nghiệm này?**

**Nghiên Cứu Bổ Túc:** ““Những sự bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; song những sự bày tỏ thuộc về chúng ta, và con cháu chúng ta đời đời’ (Phục truyền 29:29). Đức Chúa Trời làm thế nào trong việc sáng tạo, Ngài không bao giờ bày tỏ cho loài người. Khoa học của loài người không thể tìm hiểu những điều bí mật của Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể hiểu quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời, cũng như chúng ta không thể hiểu được sự vĩnh cửu của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 113.

“Trong sự tối tăm mù mịt, sự hiện diện của Đức Chúa Trời bị bao phủ. Đức Chúa Trời làm sự tối tăm như nơi ẩn náu của Ngài và che giấu sự vinh hiển Ngài khỏi mắt con người. Đức Chúa Trời và các thiên sứ Ngài ở gần thập tự giá. Đức Chúa Cha ở với Đức Chúa Con. Nhưng Đức Chúa Giê-su không thấy Đức Chúa Trời đang ở gần. Nếu sự vinh hiển của Đức Chúa Trời được lóe ra từ đám mây, thì mọi người đang đứng coi sẽ bị hủy diệt. Và trong giờ kinh khủng đó, Đấng Christ không được an ủi với sự hiểu biết rằng Đức Chúa Cha đang ở gần. Đức Chúa Giê-su phải trải qua sự thống khổ một mình. Và không có ai giúp đỡ Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 753, 754.

## Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Phúc Âm liên quan với chuyện tích Sáng tạo thế nào? Những phần nào của Sáng thế Ký 1-3 cũng là các phần quan trọng của Phúc Âm? Chuyện tích của Đức Chúa Giê-su đặt trên lẽ thật lịch sử của Sáng thế Ký thế nào? Người ta sẽ kể chuyện tích của Đức Chúa Giê-su thế nào nếu không có A-đam và Ê-va?
- 2 Kinh Thánh dạy rằng sự Sáng tạo là những hành động của Đức Chúa Trời, các hành động này khoa học không biết được nhưng chỉ có Đức Chúa Trời biết. Chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể bày tỏ cho chúng ta biết các hành động của Ngài được hoàn thành thế nào. Khoa học không thể làm được. Không lạ gì có sự đấu tranh giữa Kinh Thánh và khoa học. Tại sao là một sai lầm khi mong muốn khoa học giải nghĩa tất cả các công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời?
- 3 Có sự liên hệ nào giữa Phúc Âm, sự Sáng tạo, và sự phán xét như được nói đến trong Khải huyền 14:6, 7?
- 4 Những nhà phê bình Cơ Đốc giáo thường lý luận rằng Đức Chúa Giê-su biết trước ngày giờ Ngài phải chết, và Ngài sẽ sống lại trong một thời gian ngắn. Vì vậy, họ hỏi, có gì quan trọng về sự chết của Ngài khi Ngài biết sự chết đó chỉ trong một thời gian ngắn? Ma-thi-ơ 27:4 và câu trong *The Desire of Ages* của bài học hôm nay trả lời lý luận đó thế nào?